

Jesus i den himmelska helgedomen

181013

Efter att Jesus öppnat dörren till det allra heligaste blev ljuset från sabbaten synligt, och Guds folk prövades, liksom Israels barn prövades för länge sedan, för att se om de ville hålla Guds lag. Jag såg den tredje ängeln peka uppåt medan han visade de besvikna vägen till det allra heligaste i den himmelska helgedomen. När de i tro stiger in i det allra heligaste finner de Jesus, och hopp och glädje stiger upp på nytt. Jag såg dem se sig tillbaka medan de granskade det förgångna, från att Jesu andra ankomst förkunnades, genom deras erfarenheter tills den fastslagna tiden 1844 hade passerat. De ser sin missräkning förklarad, och glädje och tillförsikt livar upp dem återigen. Den tredje ängeln har lyst upp det förgångna, det nuvarande och framtiden, och de vet att Gud verkligen har lett dem genom sin outgrundliga försyn.

Det visades för mig att återstoden av Guds folk följde Jesus in i det allra heligaste och såg arken och nådastolen, och fängslades av deras härlighet. Så lyfte Jesus arkens lock, och se, stentavlorna med de tio budorden skrivna på dem! De läser de levande orden, men hajar darrande till när de ser det fjärde budet bland de tio heliga föreskrifterna, med ett klarare ljus som lyser över det än över de övriga nio, och en härlig glória omkring det. De finner inget där som informerar dem om att sabbaten har avskaffats, eller förändrad till veckans första dag. Budordet lyder på samma sätt som när det uttalades av Guds röst i allvarligt och fruktansvärt majestät på berget, medan blixterna ljungade och åskan rullade. Det är detsamma som när det skrevs med hans eget finger på stentavlorna. "Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat." De är förbluffade när de ser hur de tio buden bevarats. De ser dem placerade nära Jehovah, överskuggade och beskyddade av hans helighet. De ser att de har trampat dekalogens fjärde bud under fötterna, och hållit en dag som getts dem av hedningarna och påvens efterföljare, istället för den dag som Jehova helgat. De ödmjukar sig inför Gud och sörjer över sina tidigare överträdelser.

Jag såg rökelsen i rökelsefatet när Jesus bar fram deras bekännelser och böner inför sin Fader. Och när den steg upp vilade ett starkt ljus på Jesus och på nådastolen. De uppriktiga, bedjande, som var bekymrade eftersom de hade upptäckt att de själva var lagöverträdare gentemot Guds lag, blev välsignade, och deras ansikten lyste upp av hopp och glädje.

De förenade sig med den tredje ängels verk och höjde sina röster för att förkunna den allvarliga varningen. Men i början var det få som tog emot den. Ändå fortsatte de trogna energiskt att förkunna budskapet. Sedan såg jag många ta emot den tredje ängels budskap och förena sina röster med dem som först hade gett varningsbudskapet, och de ärade Gud genom att hålla hans heliga vilodag. (Early Writings s. 254-256)